

РЕШЕНИЕ

№ 135

гр. София, 04.04.2013 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, **Второ наказателно** отделение, в съдебно заседание на ...двадесети март... две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ :ТАТЯНА КЪНЧЕВА

ЧЛЕНОВЕ :ЮРИЙ КРЪСТЕВ

ТЕОДОРА СТАМБОЛОВА

при участието на секретаря КРИСТИНА ПАВЛОВА и на прокурора ПЕНКА МАРИНОВА изслуша докладваното от съдия Кънчева касационно дело № 2298 по описа за 2012 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Касационното производство е образувано по жалба на подсъдимия Б. Р. Н. срещу решение № 246/ 17.10.2012 г. по внохд № 250/2012 г. на Великотърновския апелативен съд с оплаквания по трите касационни основания. Исканията са алтернативни- за връщане на делото за ново разглеждане, за преквалификация на деянието по чл.343а от НК и за намаляване на наказанието и прилагане на института на условното осъждане.

Прокурорът от Върховната касационна прокуратура и повереникът на частните обвинители А. Б. и П. Г.-Б. мотивират становище, че жалбата е неоснователна.

Върховният касационен съд, второ наказателно отделение, като обсъди доводите на страните и извърши проверка на атакуваното решение, установи следното:

С присъда № 30/ 25.06.2012 г. по нохд № 364/2012 г. Русенският окръжен съд признал подсъдимия Н. за виновен в това, че на 25.12.2011 г., при управление на л.а. „А. Р.” в нарушение на правилата за движение по чл.5 ал. 2 т.1 пр.1, чл.21 ал.2 и чл. 117 от ЗДП и чл. 194 от ППЗДП, по непредпазливост причинил смъртта на Н. А. Б. и на основание чл. 343 ал.1 б.В от НК, вр. чл.58а ал.1 от НК

го осъдил на две години и шест месеца лишаване от свобода, които да изтърпи в затворническо заведение от открит тип, при първоначален „общ” режим. На осн. чл.343г от НК го лишил от право да управлява МПС за срок от пет години, като зачел времето, през което е бил лишен от това право по административен ред.

С атакуваното решение Великотърновският апелативен съд изменил присъдата в частта за наказанието, което увеличил на три години и четири месеца. Оправдал частично подсъдимия за допуснатото нарушение по чл. 5 ал.2 т.1 пр.1 от ЗДП. В останалата част потвърдил присъдата.

Оплакването за допуснати процесуални нарушения е неоснователно.

Подсъдимият и неговата защита навеждат доводи, че фактическата обстановка е неправилно установена, защото съдът е разгледал делото по реда на глава 27 от НПК, както и че не е изпълнил задължението си по чл. 299 от НПК да възобнови съдебното следствие след последната дума на подсъдимия, когато той е съобщил нови данни от значение за делото.

Същите по съдържание възражения са правени и пред въззивния съд, който ги е обсъдил и ги е отхвърлил с убедителни съображения. Първоинстанционният съд е разгледал делото по реда на съкратеното съдебно следствие след изрична молба на подсъдимия, който е признал изцяло фактите по обвинението и се е съгласил да не се събират доказателства за тези факти. На тази основа първоинстанционният съд, след като е констатирал, че самопризнанието се подкрепя от събраните на досъдебното производство доказателства е обявил, че при постановяване на присъдата ще се ползва от тях и от признанието на подсъдимия и е разгледал делото по реда на чл. 372 ал.4 вр. чл. 373 ал.2 от НПК. Няма никакви данни за опорочаване на направеното самопризнание в резултат на натиск или подвеждане, поради което настоящият касационен състав не споделя възражението на подсъдимия, че съдът е неправилно е разгледал делото по реда на глава 27 от НПК.

Последица от процесуалния ред, по който се е развило производството пред първата инстанция е невъзможността на подсъдимия да оспорва фактите, описани в обстоятелствената част на обвинителния акт, като защитата му остава ограничена в рамките на признатите фактически положения. Оспорването им по пътя на обжалването, било чрез отказ от направеното самопризнание, било чрез друга интерпретация на доказателствените източници не се допуска от закона. В този смисъл е и ТР № 1/06.04.2009 г. на ОСНК на ВКС. Затова касационният състав не се счита длъжен да отговаря

на многобройните доводи на защитата, целящи обосноваване на друга фактология по механизма на ПТП.

Въззивният съд правилно е приел, че в обвинителния акт не са отразени каквито и да било действия на подсъдимия, насочени към оказване помощ на пострадалото дете, като дори е направена изрична констатация, че Н. не е оказал помощ на пострадалата. Признавайки фактите по обвинението, подсъдимият по същество е признал и факта на бездействието си, поради което не може да го оспорва. Независимо от това, Великотърновският апелативен съд е анализирал показанията на свидетелите-очевидци и е приел, че дори и съобщеното от св. Б. за поведението на подсъдимия след удара на делото не сочи на оказване на помощ по смисъла на закона и съдебната практика. Съдът е обсъдил и възражението за допуснато нарушение на чл.299 от НПК, което отново се навежда с касационната жалба, като го е отхвърлил като неоснователно с доводи, които изцяло се споделят и от този съд.

По оплакването за допуснато нарушение на материалния закон.

Върховният касационен съд намира, че предвид на установените по делото факти, материалният закон е приложен правилно. Искането за преквалификация на деянието по привилегирования състав по чл.343а от НК не може да бъде уважено, доколкото не е установено подсъдимият да е предприел някакви действия по оказване на помощ на пострадалото дете. Правилна е констатацията на съда, отразена в мотивите на решението, че присъствието на касатора до детето, както и проявеният от него интерес за състоянието му по време на болничния престой, не са достатъчни за извод, че е оказана помощ по смисъла на чл.343а от НК.

Оплакването за явна несправедливост на размера на наказанието е основателно.

Великотърновският апелативен съд е анализирал обстоятелствата, които са относими към решаване на въпроса за размера на наказанието, но е стигнал до неправилния извод за значителен превес на тези от тях, които отегчават отговорността на подсъдимия. Многобройните административни наказания на Н. за допуснати нарушения на специалното законодателство, както и значителното превишаване на разрешената за конкретния пътен участък скорост и грубото несъобразяване с поставените пътни знаци и пътната маркировка правилно са отчетени като фактори, отежняващи отговорността му. Недооценени са останали обаче смекчаващите вината обстоятелства, които съдът коректно е отразил като налични. Чистото съдебно минало на касатора, положителните данни за личността му, обективирани в характеристиката на кмета на

гр. Мартен, трудовата му ангажираност, семейното му положение-женен, с малко дете и искрено изразеното разкаяние за извършеното дават основание на касационния състав да приеме явна несправедливост на отмереното от въззивния съд наказание. То очевидно не съответства на смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства, които са по-скоро в баланс помежду си, с лек превес на вторите. Върховният касационен съд счита, че съответно на степента на обществена опасност на дееца, на деянието и на целите по чл.36 от НК е наказание в рамките на три години и шест месеца, което след намаляването му по критериите на чл.58а от НК се свежда до две години и четири месеца лишаване от свобода. То обаче следва да бъде изтърпяно ефективно. Поведението на подсъдимия като водач на МПС, наказван многократно за допуснати сериозни нарушения на ЗДП го характеризират като недисциплиниран шофьор, който не е осъзнал необходимостта от спазване на правилата за движение, които са създадени за да се предотвратяват конфликтни ситуации на пътя и да се съхрани човешкия живот. Приложението на института на условното осъждане не би спомогнал за поправянето и превъзпитанието на касатора, а не би постигнал и целите на генералната превенция.

Водим от горните съображения Върховният касационен съд, второ наказателно отделение, на основание чл.354 ал. 2 т.1 от НПК

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯ решение № 246/ 17.10.2012 г. по внохд № 250/ 12 г. на Великотърновския апелативен съд, като намалява наказанието, наложено на подсъдимия Б. Р. Н. на две години и четири месеца.

ОСТАВЯ в сила решението в останалата му част.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: